II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 27. juli 1990

om ændring af bilag II til direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF

(90/415/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 S,

under henvisning til Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø [1], særlig artikel 6 og 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [2],

under henvisning til udtalelse fra Europa-parlamentet [3],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [4], og

ud fra følgende betragtninger:

For at beskytte Fællesskabets vandmiljø mod forurening, der er forårsaget af visse farlige stoffer, er der ved artikel 3 i direktiv 76/464/EØF indført en ordning med forudgående tilladelser, hvorved der fastsættes emissionsnormer for udledninger af stoffer opført på liste I i bilaget dertil; i henhold til artikel 6 i nævnte direktiv skal der fastsættes grænseværdier for emissionsnormerne samt kvalitetsmålsætninger for det vandmiljø, som berøres af udledninger af disse stoffer;

medlemsstaterne er forpligtet til at anvende grænseværdierne bortset fra de tilfælde, hvor de kan anvende kvalitetsmålsætningerne;

direktiv 86/280/EØF [5], ændret ved direktiv 88/347/EØF [6], skal på forslag af Kommissionen tilpasses og suppleres på baggrund af den videnskabelige udvikling, navnlig for så vidt angår de nævnte stoffers toksicitet, persistens og akkumulation i levende organismer og i sedimenter, eller i tilfælde af, at de bedste til rådighed stående tekniske hjælpemidler forbedres; nævnte direktiv bør derfor suppleres med bestemmelser om andre farlige stoffer, og der bør foretages ændringer i bilag II;

i artikel 5 i direktiv 86/280/EØF bestemmes det, at der, for så vidt angår visse betydelige kilder til forurening forårsaget af disse stoffer bortset fra kilder, som er omfattet af ordningen med fællesskabsgrænseværdier eller nationale emissionsnormer, skal opstilles særlige programmer for at fjerne forureningen;

det er hensigtsmæssigt, at små udledninger, der er omfattet af artikel 5 i direktiv 86/280/EØF, kan fritages for kravene i artikel 3 i direktiv 76/464/EØF;

på grundlag af de kriterier, der er opstillet i direktiv 76/464/EØF, bør 1,2-dichlorethan, trichlorethylen, perchlorethylen og trichlorbenzen være omfattet af direktiv 86/280/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II til direktiv 86/280/EØF ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

(1) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.
(2) EFT nr. C 253 af 29. 9. 1988, s. 4.
(3) EFT nr. C 96 af 17. 4. 1989, s. 188.
(4) EFT nr. C 23 af 30. 1. 1989, s. 4.
(5) EFT nr. L 181 af 4. 7. 1986, s. 16.
(6) EFT nr. L 158 af 25. 6. 1988, s. 35.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden for en frist på 18 måneder fra dets meddelelse (1). De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. juli 1990.

På Rådets vegne

E. RUBBI

Formand

(1) Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 31. juli 1990.

BILAG

Ændringer i bilag II til direktiv 86/280/EØF

1. Under overskriften indsættes følgende:

»8. Vedrørende 1,2-dichlorethan (EDC)
9. Vedrørende trichlorethylen (TRI)
10. Vedrørende perchlorethylen (PER)
11. Vedrørende trichlorbenzen (TCB).«

2. Følgende afsnit indsættes:

»VIII. Specifikke bestemmelser vedrørende 1,2-dichlorethan (EDC) (nr. 59) (*)

CAS 107-06-2

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EØF finder især anvendelse ved brug af EDC som opløsningsmiddel uden for et produktions- eller forarbejdningsanlæg, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg/år. Sådanne begrænsede udledninger kan undtages fra kravene i artikel 3 i direktiv 76/464/EØF. Uanset artikel 5, stk. 3, i direktiv 86/280/EØF iværksætter medlemsstaterne deres særlige programmer senest den 1. januar 1993. De fremsender dem ved samme lejlighed til Kommissionen.

Rubrik A (59): Grænseværdier for emissionsnormer (1)

Type industrianlæg (2) (3)	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		vægt (g/ton) (4)	koncentration (mg/l) (5)	
a) Udelukkende produktion af 1,2-dichlorethan (uden forarbejdning eller anvendelse inden for samme anlæg)	Pr. måned	4	2	1. 1. 1993
		2,5	1,25	1. 1. 1995
	Pr. døgn	8	4	1. 1. 1993
		5	2,5	1. 1. 1995
b) Produktion af 1,2-dichlorethan og forarbejdning eller anvendelse inden for samme anlæg, bortset fra den i litra e) nævnte anvendelse (6) (7)	Pr. måned	12	6	1. 1. 1993
		5	2,5	1. 1. 1995
	Pr. døgn	24	12	1. 1. 1993
		10	5	1. 1. 1995
c) Forarbejdning af 1,2-dichlorethan til andre stoffer end vinylchlorid (8)	Pr. måned	2,5	1	1. 1. 1993
	Pr. døgn	5	2	1. 1. 1993
d) Anvendelse af EDC til affedtning af metaller (uden for industrielle anlæg som omhandlet i litra b) (9)	Pr. måned	—	0,1	1. 1. 1993
	Pr. døgn	—	0,2	1. 1. 1993
e) Anvendelse af EDC til fremstilling af ionbyttere (10)	Pr. måned	—	—	—
	Pr. døgn	—	—	—

(1) I betragtning af EDC's flytighed og med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 3, stk. 6, i direktiv 86/280/EØF, skal medlemsstaterne, såfremt der anvendes en metode, hvorved der sker en stærk bevægelse i fri luft af det spildevand, der indeholder EDC, kræve, at grænseværdierne er overholdt i leddet forud for de pågældende anlæg; de skal sikre sig, at der tages berørigt hensyn til samtlige de vandområder, der er udsat for forurening.

(2) I beregningen af produktionskapaciteten for oprenset EDC tages der hensyn til recirkulering til oprensningsprocessen for EDC af den del deraf, der ikke har undergået krakning i produktionsenheden for vinylchlorid (VC), knyttet til produktionsenheden for EDC.

Produktions- eller forarbejdningskapaciteten svarer til den af myndigheden tilladte kapacitet eller, hvis en sådan ikke er fastsat, til den højeste årlige producerede eller forarbejdede mængde, der er registreret i løbet af de forløbne fire år forud for meddelelsen eller den fornyede gennemgang af den pågældende tilladelse. Den af myndigheden tilladte kapacitet må ikke afvige meget fra den faktiske produktion.

(3) En forenklet kontrolprocedure kan indføres, hvis de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg/år.

(4) Disse grænseværdier anføres i forhold til:

— i litra a) og b): produktionskapaciteten for oprenset EDC udtrykt i tons,

— i litra c): forarbejdningskapaciteten for EDC udtrykt i tons.

For litra b)'s vedkommende gælder dog, at såfremt forarbejdnings- og anvendelseskapaciteten overstiger produktionskapaciteten, gælder grænseværdierne for den samlede forarbejdnings- og anvendelseskapacitet. Hvis der er flere anlæg på samme sted, gælder grænseværdierne for anlæggene under ét.

(5) Med forbehold af bestemmelserne i bilag I, rubrik A, punkt 4, anføres disse koncentrationsgrænser i forhold til følgende referencemængder:

— i litra a): 2 m^3/ton produktionskapacitet for oprenset EDC,

— i litra b): 2,5 m^3/ton produktionskapacitet for oprenset EDC,

— i litra c): 2,5 m^3/ton forarbejdningskapacitet for EDC.

(6) I grænseværdierne er der taget hensyn til de interne diffuse kilder og/eller anvendelsen af EDC som oplysningsmiddel inden for produktionsanlægget; dette sikrer, at udledningen af EDC reduceres med mere end 99 %.

Med den bedste teknologi, der er til rådighed, kan der dog, når der ingen interne diffuse kilder er, opnå en reduktion på over 99,9 %.

På grundlag af de erfaringer, der gøres ved gennemførelsen af disse foranstaltninger, vil Kommissionen i god tid forelægge Rådet forslag til strengere grænseværdier, som skal gælde fra 1998.

(7) Skønner en medlemsstat, at en metode til fremstilling af EDC ved skæringsdatoen den 1. januar 1993 ikke vil kunne overholde disse grænseværdier, fordi produktionen indgår i fremstillingen af andre chlorerede carbonhydrider, underretter den Kommissionen herom inden den 1. januar 1991. Senest den 31. december 1993 skal der forelægges Kommissionen et program for nedbringelse af udledningerne af EDC, således at grænseværdierne overholdes fra den 1. januar 1997. Indtil da skal følgende grænseværdi overholdes fra den 1. januar 1993:

— 40 g EDC/ton produktionskapacitet af oprenset EDC (måneds- og døgngennemsnit).

Grænseværdien udtrykt i koncentration fastsættes ud fra ovenstående i funktion af den vandmængde, der udledes af det eller de pågældende anlæg.

(8) Dette gælder bl.a. produktionen af ethylendiamin, ethylenpolyaminer, 1.1.1.-trichlorethan, trichlorethylen og perchlorethylen.

(9) Disse grænseværdier gælder kun for anlæg, hvis årlige udledninger overstiger 30 kg/år.

(10) Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at fastsætte grænseværdier for denne sektor; Rådet vil senere på forslag af Kommissionen fastsætte disse værdier. Indtil da anvender medlemsstaterne de nationale emissionsnormer i overensstemmelse med bilag I, rubrik A, punkt 3.

Rubrik B (59): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger (µg/l)	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb Flodmundinger Indre kystområder, bortset fra flodmundinger Territorialfarvande	10	1. 1. 1993

Kommissionen sammenholder resultaterne af den kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, tredje led, i direktiv 76/464/EØF, med en vejledende koncentration på 2,5 µg/l.

Kommissionen tager senest i 1998 kvalitetsmålsætningerne op til fornyet overvejelse på grundlag af erfaringerne med anvendelse af de nuværende foranstaltninger.

Rubrik C (59): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af 1,2-dichlorethan i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstration ved hjælp af et egnet opløsningsmiddel eller gaskromatografi efter isolering ved hjælp »purge and trap«-metoden og indfangning ved hjælp af en kapillærfælde, der er afkølet ved kryoteknik. Determineringsgrænsen er på 10 µg/l for spildevand og 1 µg/l for vandområder.
2. Metodens nøjagtighed og præcision skal være ca. 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.
3. Medlemsstaterne kan, indtil det generelle direktiv om opløsningsmidler bliver vedtaget, bestemme EDC-koncentrationer ved henvisning til mængden af AOX, EOX eller VOX, forudsat at det forinden over for Kommissionen er godtgjort, at disse metoder giver samme resultat.

   De berørte medlemsstater påviser regelmæssigt koncentrationsforholdet mellem EDC og den anvendte parameter.

IX. Specifikke bestemmelser vedrørende trichlorethylen (TRI) (nr. 121) (*)

CAS 79-01-6

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EØF finder især anvendelse ved brug af TRI som opløsningsmiddel til kemisk rensning, til ekstraktion af fedt- og aromastoffer samt til affedtning af metaller, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg/år. Sådanne begrænsede udledninger kan undtages fra kravene i artikel 3 i direktiv 76/464/EØF. Uanset artikel 5, stk. 3, i direktiv 86/280/EØF iværksætter medlemsstaterne deres særlige programmer senest den 1. januar 1993. De fremsender dem ved samme lejlighed til Kommissionen.

Rubrik A (121): Grænseværdier for emissionsnormer (1)

Type industrianlæg (2)	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		vægt (g/ton) (3)	koncentration (mg/l) (4)	
a) Produktion af thrichlorethylen (TRI) og perchlorethylen (PER)	Pr. måned	10	2	1. 1. 1993
		2,5	0,5	1. 1. 1995
	Pr. døgn	20	4	1. 1. 1993
		5	1	1. 1. 1995
b) Anvendelse af TRI til affedtning af metaller (5)	Pr. måned		0,1	1. 1. 1993
	Pr. døgn		0,2	1. 1. 1993

(1) I betragtning af trichlorethylens flygtighed og med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 3, stk. 6, i direktiv 86/280/EØF skal medlemsstaterne, såfremt der anvendes en metode, hvorved der sker en stærk bevægelse i fri luft af det spildevand, der indeholder trichlorethylen, kræve, at grænseværdierne er overholdt i leddet forud for de pågældende anlæg; de skal sikre sig, at der tages behørigt hensyn til samtlige vandområder, der er udsat for forurening.

(2) En forenklet kontrolprocedure kan indføres, hvis de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg/år.

(3) De i litra a) omhandlede grænseværdier for udledninger af TRI angives i forhold til den samlede produktionskapacitet for TRI + PER.

For eksisterende anlæg, i hvilke der foretages dehydrochlorering af tetrachlorethan, svarer produktionskapaciteten til kapaciteten for TRI-PER produktion ved et TRI-PER produktionsforhold på 1 til 3.

Produktions- eller forarbejdningskapaciteten svarer til den af myndigheden tilladte kapacitet eller, hvis en sådan ikke er fastsat, til den højeste årlige producerede eller forarbejdede mængde, der er registreret i løbet af de forløbne fire år forud for meddelelsen eller den fornyede gennemgang af den pågældende tilladelse. Den af myndigheden tilladte kapacitet må ikke afvige meget fra den faktiske produktion.

(4) Med forbehold af bestemmelserne i bilag I, rubrik A, punkt 4, anføres koncentrationsgrænserne for TRI i forhold til følgende referencemængder:

— i litra a): 5m³/ton produktion af TRI + PER.

(5) Disse grænseværdier gælder kun for industrianlæg, hvis årlige udledninger overstiger 30 kg/år.

Rubrik B (121): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger (µg/l)	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb Flodmundinger Indre kystområder, bortset fra flodmundinger Territorialfarvande	10	1. 1. 1993

Kommissionen sammenholder resultaterne af den kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, tredje led, i direktiv 76/464/EØF, med en vejledende koncentration på 2,5 µg/l.

Kommissionen tager senest i 1998 kvalitetsmålsætningerne op til fornyet overvejelse på grundlag af erfaringerne med anvendelsen af de nuværende foranstaltninger.

Rubrik C (121): Referencemålmetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af trichlorethylen (TRI) i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion ved hjælp af et egnet opløsningsmiddel.

   Determineringsgrænsen for TRI er 10 µg/l for spildevand og 0,1 µg/l for vandområder.

2. Metodens nøjagtighed og præcision skal være ca. 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

3. Medlemsstaterne kan, indtil det generelle direktiv om opløsningsmidler bliver vedtaget, bestemme TRI-koncentrationer ved henvisning til mængden af AOX, EOX eller VOX, forudsat at det forinden over for Kommissionen er godtgjort, at disse metoder giver samme resultat.

   De berørte medlemsstater påviser regelmæssigt koncentrationsforholdet mellem TRI og den anvendte parameter.

X. Specifikke bestemmelser vedrørende perchlorethylen (PER) (nr. 111)(*)

CAS 127-18-4

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EØF finder især anvendelse ved brug af PER som opløsningsmiddel til kemisk rensning, til ekstraktion af fedt- og aromastoffer samt til affedtning af metaller, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg/år. Sådanne begrænsede udledninger kan undtages fra kravene i artikel 3 i direktiv 76/464/EØF. Uanset artikel 5, stk. 3, i direktiv 86/280/EØF iværksætter medlemsstaterne deres særlige programmer senest den 1. januar 1993. De fremsender dem ved samme lejlighed til Kommissionen.

Rubrik A (111): Grænseværdier for emissionsnormer(1)

Type industrianlæg (2)	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		vægt (g/ton) (3)	koncentration (mg/l) (4)	
a) Produktion af trichlorethylen (TRI) og perchlorethylen (PER) (TRI-PER-metode)	Pr. måned	10	2	1. 1. 1993
		2,5	0,5	1. 1. 1995
	Pr. døgn	20	4	1. 1. 1993
		5	1	1. 1. 1995
b) Produktion af tetrachlormethan og perchlorethylen (TETRA-PER-metode)	Pr. måned	10	5	1. 1. 1993
		2,5	1,25	1. 1. 1995
	Pr. døgn	20	10	1. 1. 1993
		5	2,5	1. 1. 1995
c) Anvendelse af PER til affedtning af metaller (5)	Pr. måned	—	0,1	1. 1. 1993
	Pr. døgn	—	0,2	1. 1. 1993
d) Produktion af chlorfluorocarboner (6)	Pr. måned	—	—	—
	Pr. døgn	—	—	—

(1) I betragtning af perchlorethylens flygtighed og med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 3, stk. 6, i direktiv 86/280/EØF skal medlemsstaterne, såfremt der anvendes en metode, hvorved der sker en stærk bevægelse i fri luft af det spildevand, der indeholder perchlorethylen, kræve, at grænseværdierne overholdes i leddet forud for de pågældende anlæg; de skal sikre sig, at der tages behørigt hensyn til samtlige de vandområder, der er udsat for forurening.

(2) En forenklet kontrolprocedure kan indføres, hvis de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg/år.

(3) De i litra a) og b) omhandlede grænseværdier for udledninger af PER angives enten i forhold til den samlede produktionskapacitet for TRI + PER eller i forhold til den samlede produktionskapacitet for TETRA + PER.

Produktions- eller forarbejdningskapaciteten svarer til den af myndigheden tilladte kapacitet eller, hvis en sådan ikke er fastsat, til den højeste årlige producerede eller forarbejdede mængde, der er registreret i løbet af de forløbne fire år forud for meddelelsen eller den fornyede gennemgang af den pågældende tilladelse. Den af myndigheden tilladte kapacitet må ikke afvige meget fra den faktiske produktion.

(4) Med forbehold af bestemmelserne i bilag I, rubrik A, punkt 4, anføres koncentrationsgrænserne for PER i forhold til følgende referencemængder:

— i litra a): 5 m³/ton produktion af TRI + PER,

— i litra b): 2 m³/ton produktion af TETRA + PER.

(5) Disse grænseværdier gælder kun for industrianlæg, hvis årlige udledninger overstiger 30 kg/år.

(6) Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at fastsætte grænseværdier for denne sektor. Rådet vil senere på forslag af Kommissionen fastsætte disse værdier. Indtil da anvender medlemsstaterne de nationale emissionsnormer i overensstemmelse med bilag I, rubrik A, punkt 3.

Rubrik B (111): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger (µg/l)	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb	10	1. 1. 1993
Flodmundinger		
Indre kystområder, bortset fra flodmundinger		
Territorialfarvande		

Kommissionen sammenholder resultaterne af den kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, tredje led, i direktiv 76/464/EØF, med en vejledende koncentration på 2,5 µg/l.

Kommissionen tager senest i 1998 kvalitetsmålsætningerne op til fornyet overvejelse på grundlag af erfaringerne med anvendelsen af de nuværende foranstaltninger.

Rubrik C (111): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af perchlorethylen (PER) i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion ved hjælp af et egnet opløsningsmiddel.

   Determineringsgrænsen for PER er på 10 µg/l for spildevand og 0,1 µg/l for vandområder.

2. Metodens nøjagtighed og præcision skal være ca. 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

3. Medlemsstaterne kan, indtil det generelle direktiv om opløsningsmidler bliver vedtaget, bestemme PER-koncentrationer ved henvisning til mængden af AOX, EOX eller VOX, forudsat at det forinden over for Kommissionen er godtgjort, at disse metoder giver samme resultat.

   De berørte medlemsstater påviser regelmæssigt koncentrationsforholdet mellem PER og den anvendte parameter.

XI. Specifikke bestemmelser vedrørende trichlorbenzen (*) (TCB) (117, 118) (**)

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EØF finder især anvendelse ved brug af TCB som opløsningsmiddel eller bæremiddel for farvestoffer i tekstilindustrien eller som bestanddel i olie, der bruges i transformere, indtil der er vedtaget særlige fællesskabsbestemmelser for dette område. Uanset artikel 5, stk. 3, iværksætter medlemsstaterne deres særlige programmer senest den 1. januar 1993. De fremsender dem ved samme lejlighed til Kommissionen.

(**) TCB kan optræde som en af stoffets følgende tre isomerer:

— 1,2,3-TCB — CAS 87-61-6,

— 1,2,4-TCB — CAS 120-82-1 (nr. 118 på EØF-listen),

— 1,3,5-TCB — CAS 180-70-3.

Teknisk TCB (nr. 117 på EØF-listen) er en blanding af de tre isomerer, heraf navnlig 1,2,4-TCB, som ligeledes kan indeholde små mængder af di- og tetrachlorbenzen.

Disse bestemmelser finder under alle omstændigheder anvendelse på total TCB (summen af de tre isomerer).

Rubrik A (117, 118): Grænseværdier for emissionsnormer

Standstill: Der må ikke med tiden ske nogen signifikant direkte eller indirekte forøgelse af forurening, der er forårsaget af udledning af TCB, og som berører koncentrationerne i sedimenter og/eller bløddyr og/eller skaldyr og/eller fisk.

Type industrianlæg	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		vægt (g/ton) (1)	koncentration (mg/l) (2)	
a) Produktion af TBC ved dehydrochlorering af HCH og/eller forarbejdning af TCB	Pr. måned	25	2,5	1. 1. 1993
		10	1	1. 1. 1995
	Pr. døgn	50	5	1. 1. 1993
		20	2	1. 1. 1995
b) Produktion og/eller forarbejdning af chlorbenzener ved chlorering af benzen (3)	Pr. måned	5	0,5	1. 1. 1993
		0,5	0,05	1. 1. 1995
	Pr. døgn	10	1	1. 1. 1993
		1	0,1	1. 1. 1995

(1) Grænseværdierne for udledning af TCB (summen af de tre isomerer) angives:

— i litra a): i forhold til den samlede kapacitet for produktion af TCB,

— i litra b): i forhold til den samlede kapacitet for produktion eller forarbejdning af mono- og dichlorbenzener.

Produktions- eller forarbejdningskapaciteten svarer til den af myndigheden tilladte kapacitet eller, hvis en sådan ikke er fastsat, til den højeste årlige produktion eller forarbejdede mængde, der er registreret i løbet af de forløbne fire år forud for meddelelsen eller den fornyede gennemgang af den pågældende tilladelse. Den af myndigheden tilladte kapacitet må ikke afvige meget fra den faktiske produktion.

(2) Med forbehold af bestemmelserne i bilag I, rubrik A, punkt 4, anføres koncentrationsgrænserne i forhold til følgende referencemængder:

— i litra a): 10 m³/ton produceret eller forarbejdet TCB,

— i litra b): 10 m³/ton produceret eller forarbejdet mono- og dichlorbenzen.

(3) For eksisterende anlæg, der udleder under 50 kg/år pr. 1. januar 1995, svarer de grænseværdier, der skal overholdes fra denne dato, til halvdelen af de grænseværdier, der skal overholdes fra den 1. januar 1993.

Rubrik B (117, 118): Kvalitetsmålsætninger

Standstill: Der må ikke med tiden ske nogen signifikant forøgelse af koncentrationen af TCB i sedimenter og/eller bløddyr og/eller skaldyr og/eller fisk.

Miljø	Kvalitetsmålsætninger (µg/l)	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb Flodmundinger Indre kystområder, bortset fra flodmundinger Territorialfarvande	0,4	1. 1. 1993

Kommissionen sammenholder resultaterne af den kontrol, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, tredje led, i direktiv 76/464/EØF, med en vejledende koncentration på 0,1 µg/l.

Kommissionen tager senest i 1998 kvalitetsmålsætningerne op til fornyet overvejelse på grundlag af erfaringerne med anvendelsen af de nuværende foranstaltninger.

Rubrik C (117, 118): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af trichlorbenzen (TCB) i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel. Determineringsgrænsen for hver isomér for sig er på 1 µg/l for spildevand og 10 Ng/l for vandområder.

2. Som referencemetode til bestemmelse af TCB i sedimenter og organismer anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter passende prøveforberedelse. Determineringsgrænsen for hver isomér for sig er på 1 µg/kg tørstof.

3. Medlemsstaterne kan, indtil det generelle direktiv om opløsningsmidler bliver vedtaget, bestemme TCB-koncentrationer ved henvisning til mængden af AOX eller EOX, forudsat at det forinden over for Kommissionen er godtgjort, at disse metoder giver samme resultat.

   De berørte medlemsstater påviser regelmæssigt koncentrationsforholdet mellem TCB og den anvendte parameter.

4. Metodens nøjagtighed og præcision skal være ca. 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.«